

Lubomír Kressa - scénář

z. 2 21:01 – 21:15 Si vzpomínám, že mi jednou, jsem šel tady parkem za nemocnicí a ona tam s někým stála a dělala, že mě nezná, že mě nevidí, protože nechtěla se jakoby ke mně hlásit s tou paní, co tam stála, aby ji řekla, že jsem to já, její syn. (jeho smích)

Vzpomíná třebíčský rodák a disident, Luboš Kressa, bývalý kurátor Malovaného domu. Účastnil se různých hudebních, výtvarných, divadelních a undergroundových akcí, které posléze sám pořádal. Byl oceněn za své celoživotní demokratické postoje cenou města Třebíče, roku 2014.

Odlíšné politické názory vyjadřoval jak svými slovy, tak i vzhledem.

z.1 6:27 – 6:36

Byly to takzvané máničky, ty, co měly ty dlouhé vlasy prostě chodily v džínách nebo v zelenejch mantlech a moc jim jako nevoněl komunismus a všechno kolem.

z.2 22:40 – 22:42

Na máničky to bylo takový to pořekadlo: „Máš-li dlouhý vlas, nechod' mezi nás.“

z.2. 24:13 – 24:18

Samozřejmě pro ty sousedy to bylo peklo, že jo. 300 mániček, tam někde naražený pivo...

S kamarády byli kreativní nejen ve svém vzhledu, tak i v umění. V kreativě však viděl tehdejší režim nepřítele.

z.1 9:14 – 9:24

Když někdo jenom trošku třeba nezapadal do toho systému, tak zrovna třeba tady ten Podhrádskej chodil s lupou a zkoumal tam, jestli tam není něco zašifrovanýho a takovýhle úplně debilní.

Monoho výstav bylo kvůli komunistickému režimu zrušeno. Když už se nějaká konala, nastávaly případy jako například tento.

z.2 4:57 – 5:06

Dopadlo to tak že přijeli vojáci, přijeli tam „estébáci“ se samopalama se psama a vlastně to tam tenkrát... a celý to tam úplně zlikvidovali.

Pořádání undergroundových akcí a šíření zpráv o jejich konání nebylo tenkrát vůbec jednoduché, ale i tak si pan Kressa se svými kamarády našel způsob

z.2 0:46-0:54

To fungovalo tak že prostě byla pevná linka nebo přišel korespondák nebo se to prostě doneslo jakoby šuškanou protože to všechno byly akce, který byly sledovaný tou STB

z.2 3:31-3:51 (červeně je to, co bychom chtěli vystříhnout a pouít)

V tý době byly telefony a dopis, jo jako, tam nebyly žádné maily a esemesky takže samozřejmě jako bylo o tom že se vykorespondovaly nějaký kapely, ale prostě zase kapely, který nebyly až jako úplně na tom indexu, bavíme se o komunismu jo, o tom festivalu, který nebyly až na tom indexu jakoby těch estébáků, tak že prostě jakoby tu akci zrušili

z.1 7:50-8:00

Že jsme ty knížky přepisovali vážali jakoby na stroji po deseti kopijích jako a pak je rozdávali dál (Tomáš byl šikovnej, on je dokázal vázat)...

Díky své lásce k umění se setkal s mnoha cennými obrazy, ale také to mělo svou daň. V tvorbě ho inspiroval bývalý učitel Gymnázia Třebíč, Ladislav Novák.

z.2 9:21-9:34

Novák byl můj takovej jakoby vzor nebo dá se říct můj výtvarnej otec protože jako Novák za totality měl doma takový věci o kterých se nikomu ani nezdálo

Tehdejší režim nenašel pro umění takové pochopení zrovna jako pan Kressa, a proto se musel potýkat s jistými nepříjemnostmi jako jsou mnoha hodinové výsledky a psychický nátlak.

z.1 10:46-10:51 (10:14-

Protože už toho oni a sami měli plný zuby, protože furt nás někde naháněli a my jsme jaoby prostě nenechali zlomit...

z.2 14:15-15:04

Naše poznámky: Toto musíme nějak sestříhat, ale nevím jak, (červeně je zase to, co bychom asi chteli použít)

Ale vono jako takový ty osmi hodinový výsledky vono to taky nebylo moc příjemný no, a hlavně tam člověk jako nikdy nevěděl, to fungovalo jak tohle to prostě akorát že tam byly zamřížovaný dveře a ještě jedny dveře a takhle jste seděli u stolu, naproti vám byli dva estébáci a teď jsi jako nevěděl jestli odeješ nebo ne. A ono když to bylo po desátý po dvacátý, po třicátý tak už to bylo takový jako furt tam byla ta nejistota jestli jako odejdeš neodejdeš jako půjdeš někam s nima do sklepa nebo půjdeš rovnou na vazbu. Takže jako oni to kluci uměli jako, takovej ten psychickéj teror no, kterej svým způsobem jak říkám mně přišel úplně zbytečnej, protože spousta těch věcí jim v ničem nevadila, jsem do dneška nepochopil jako

Dnes už je hodně věcí jinak, ale svoboda je pořád stejně důležitá. A co by nám pan Kressa vzkázal jako mladší generaci?

z.2 19:52-19:56

Bejt mladej jako to je strašně lehký

z.2 13:45-13:

na tu dobu jsem docela hrdej protože jako jak se říká prostě, neposral jsem se z nich.

Možná by nebylo špatné ještě nekam k tomu co budeme říkat napsat, co vlastně dokázal